

full dominical

Església de Menorca

Número 1860 - Any XXXVII - 28 gener 2018

passant per la vida

LA MISSIÓ DEL LAÏCAT

...Els laics no poden abdicar d'aquesta tasca de ser "sal", "llum" i "llevat" al cor del món...

Benvolguts diocesans:

Els cristians laics són corresponsables en la vida i missió de l'Església. La missió pròpia dels laics es realitza en dos camps: la presència enmig del món i la col·laboració en les activitats de l'Església.

El camp principal, que és el més propi del laicat, és el món, la vida pública. Algunes vegades, davant la dificultat d'estar presents enmig de societats molt secularitzades, es percep en alguns laics una tendència a recloure a l'interior dels temples i desenvolupar només tasques dins de l'Església. El Papa Francesc es lamentava que el laicat "es limita moltes vegades a les tasques intraeclesials sense un compromís real per l'aplicació de l'Evangelí a la transformació de la societat" (*Evangelii Gaudium*, 102). El veritable lloc de presència del laic, on no pot ser substituït per ningú, és el món civil. La seva tasca primera i immediata -encara que no l'única- és posar en pràctica totes les possibilitats cristianes i evangèliques en el camp de la realitat social, en el món de l'economia, de la vida pública, de les institucions intermèdies que vertebraven la societat, en l'àmbit de la cultura, les ciències, l'art, la vida internacional i la pau, els mitjans de comunicació social, i altres realitats obertes a l'evangelització, com l'amor, la família, l'educació de fiets i adolescents, el treball professional, el sofriment.

"El que l'ànima és en el cos, això mateix han de ser els cristians en el món". Amb aquestes paraules preses de la "carta a Diognet" conclou el capítol 4t de la *Constitució Lumen Gentium* la qual tracta dels laics. I "tan important és el lloc que Déu els ha assignat, del qual no els és lícit desertar", segueix dient aquesta antiga

carta del segle II que conserva avui la seva actualitat. Els laics no poden abdicar d'aquesta tasca de ser "sal", "llum" i "llevat" al cor del món. A ells correspon fer que l'Església sigui present al món i portar el clam del món fins al cor de l'Església.

En segon lloc, el laic és corresponsable també en els treballs dins de la comunió eclesial. En aquestes tasques no és simplement un "col·laborador" dels clergues, sinó que és veritablement coresponsable de l'ésser i actuar de l'Església. El compromís dels homes i dones laics en l'Església s'expressa de molt diverses maneres: a la diaconia de la caritat; en les tasques catequètiques, de formació religiosa; en l'anunci i en la teologia; en l'ensenyament; en l'educació d'adults; en el treball en els mitjans de comunicació; en el culte i vida sacramental de les parròquies; en la participació en els consells de pastoral diocesà o parroquials; en la integració en associacions i moviments; en l'administració dels béns eclesiàstics; en centres d'atenció pastoral; en grups ecumènics i de solidaritat.

No és possible evangelitzar la nostra societat si els laics no es comprometen. És l'hora que els laics assumeixin la seva funció d'una manera activa, fent arribar la llum de l'Evangelí a tots els ambients, fins transformar-los en la seva arrel. Per dur a terme la nova evangelització és necessari un laicat adult i compromès, evangèlic i evangelitzador, que amb la seva paraula i amb la seva vida testifiqui que Jesucrist és veritablement el nostre Salvador.

† Francesc, Bisbe de Menorca

l'entrevista a...

GADI BOSCH PONS

L'AIGUA I LA DONA A LA BÍBLIA

Agar a l'Antic

Testament i la samaritana al Nou Testament

- Per què vas voler estudiar la presència i la simbologia de l'aigua en l'Antic i el Nou Testament?

En la decisió hi van confluïr diverses motivacions que neixen de l'experiència personal: sempre m'ha agradat contemplar el mar serè de les platges, un raig d'aigua...; en els textos bíblics de la Litúrgia, quan hi trobo l'element aigua hi sento una connexió particular; el fet de reflexionar comunitàriament sobre l'ecologia va fer emergir en nosaltres una nova sensibilitat envers l'ús de l'aigua, que ens va portar a rehabilitar les cisternes pluvials del monestir, tot rescatant una sàvia tradició menorquina, i des de llavors em vaig convertir en "pouadora". I aquest servei quotidià, se'n va convertir en "lloc" de reflexió i d'obertura, de compromís i solidaritat amb tantes persones que sofreixen per manca d'aigua. I el més preciós és que em vaig preguntar si a les Escripcions hi trobaria motivacions i conviccions de fe per la cura de la natura. La presència i simbologia de l'aigua la vaig concentrar en dues figures femenines Agar i la Samaritana, perquè les dones en la qüestió de l'aigua, tant a nivell vital, eclesial, social i polític hi tenen una presència destacada.

- En la tesina relaciones contaminació i pobresa. Creus que podem canviar la relació que tenim amb el planeta per a millorar les condicions de les persones més vulnerables?

Certament crec que podem fer moltes coses per canviar la forma de relació que tenim amb el planeta. Com persones cristianes som cridades a cuidar i preservar la natura per a les generacions futures; a educar i educar-nos, perquè la relació amb la natura sigui més respectuosa; retornar a una senzillesa de vida, sabent gaudir amb poc. Perquè el deteriorament del planeta va unit al sofriment de les persones més vulnerables. Qui se sap compartint la vida amb Jesús entendra què vol dir fer-se pobre per elecció, constructor de pau, custodi de l'aigua... Per a mi és una tasca joiosa, valenta, silenciosa, fraternal, humana... on cada acció a benefici de l'ecologia i per unes relacions "sostenibles", per petita que sigui, val la pena.

- Afirmes que "la conversió a l'ecologia podria ser un element per a l'apropament entre les diverses religions, fent pinya per treballar junts, en la humil tasca de millorar la "llar" comuna de la humanitat. Creus que aquesta podria ser una nova perspectiva que haurien de prendre les religions contemporànies?

Sí, crec que ens ajudaria a apropar-nos, respectar-nos, i conivire reconeixent la terra com un do a compartir. En un món globalitzat em sembla enriquidora la perspectiva d'apropar-nos les diverses religions en l'interès comú de tenir cura de la vida, de tota vida.

Trobareu el treball a:

www.iscreb.org/mal/comunicacio/tesines/128

la paraula
de Déu

Diumenge IV de Durant l'Any

Cicle B

Lectura del llibre del Deuteronomi

18, 15-20

Moisés digué al poble: "El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig de tu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escoltau-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb, vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per no morir. Llavors el Senyor em digué: 'Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ells els diran tot allò que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu. Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà'."

Salm responsorial 94

R: **Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu. "No endurigueu els vostres cors."**

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Corint

7, 32-35

Germans, jo voldria que visquéssiu sense maldecaps. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor; mentre que els casats s'han d'ocupar de les coses del món i mirar d'agradar a la muller; i tenen el cor dividit. Igualment l'al·lota o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant que és més avantatjós. No vull lligar-vos. Pens només que és cosa més digna, i que facilita viure dedicat al Senyor sense preocupacions que en distreguin.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

I, 21-28

A Cafar-Naüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: "¿Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? ¿Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu." Però Jesús el reprengué i li digué: "Calla, i surt d'aquest home." Llavors l'esperit impur sacsa violentament el posseït, pegà un gran bel i en va sortir. Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: "¿Què vol dir tot això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova; fins i tot mana als esperits malignes, i l'obeeixen." I prest la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

Lectura del Deuteronomio 18, 15 20

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El Señor, tu Dios, te suscitará de entre los tuyos, de entre tus hermanos, un profeta como yo. A él lo escucharéis. Es lo que pediste al Señor, tu Dios, en el Horeb el día de la asamblea: "No quiero volver a escuchar la voz del Señor mi Dios, ni quiero ver más ese gran fuego, para no morir". El Señor me respondió: "Está bien lo que han dicho. Suscitaré un profeta de entre sus hermanos, como tú. Pondré mis palabras en su boca, y les dirá todo lo que yo le mande. Yo mismo pediré cuentas a quien no escuche las palabras que pronuncie en mi nombre. Y el profeta que tenga la arrogancia de decir en mi nombre lo que yo no le haya mandado, o hable en nombre de dioses extranjeros, ese profeta morirá"».

Salmo responsorial 94

R: **Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

7, 32 35

Hermanos: Quiero que os ahorréis preocupaciones: el no casado se preocupa de los asuntos del Señor, buscando contentar al Señor; en cambio, el casado se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su mujer, y anda dividido. También la mujer sin marido y la soltera se preocupan de los asuntos del Señor, de ser ellos en cuerpo y alma; en cambio, la casada se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su marido. Os digo todo esto para vuestro bien, no para poner una trampa, sino para inducirlos a una cosa noble y al trato con el Señor sin preocupaciones.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

I, 21b-28

En la ciudad de Cafarnaún, y el sábado entró Jesús en la sinagoga a enseñar; estaban asombrados de su enseñanza, porque les enseñaba con autoridad y no como los escribas. Había precisamente en su sinagoga un hombre que tenía un espíritu inmundo, y se puso a gritar: «¿Qué tenemos que ver nosotros contigo, Jesús Nazareno? ¿Has venido a acabar con nosotros? Sé quién eres: el Santo de Dios». Jesús lo increpó: «¡Cállate y sal de él!». El espíritu inmundo lo retorció violentamente, dando un grito muy fuerte, salió de él. Todos se preguntaron estupefactos: «¿Qué es esto? Una enseñanza nueva expuesta con autoridad es nuevo. Incluso manda a los espíritus inmundos y lo obedecen». Su fama se extendió enseguida por todas partes, alcanzando la comarca entera de Galilea.

evangeli i vida

Sovint s'ha presentat la religió com una espècia de salva-conducte per a la vida de les persones, quasi com una relació comercial entre Déu i els homes, "do ut des", et dono perquè em donis, en lloc de presentar la persona de Jesucrist que ens allibera profundament i ens capacita per a viure el seu estil, és a dir, ser per els altres. Recordem el principal manament de la llei de Déu: "Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament. El segon li és semblant: Estima els altres com a tu mateix." (Mt 22, 37.39). Per això, sovint, les devocions no ens donen la llibertat profunda que necessitam per a la relació amb Déu i els germans, perquè no és una relació presentada a partir de l'amor com fa Jesús, sinó a partir de l'interès infantil, egoista, que enca-

Calla i surt d'aquest home

Francesc Triay

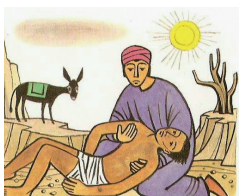
ra no ha descobert, en Jesús de Natzaret i el seu missatge, la vertadera alliberació.

L'endimoniat sap qui és Jesús, però no vol ser alliberat, es sent atrapat pels ritus i pregàries que el mantenen en el seu infantilisme religiós, és allò de Sant Pau: "Quan era un infant, parlava com un infant, pensava com un infant, raonava com un infant; però d'ençà que sóc un home, tinc per inútil el que és propi dels infants". (1Co 13, 11). En el camí de la fe el perill està en voler quedar còmodament instal·lats a l'infantilisme i no avançar cap a una fe adulta i compromesa. El compromís ens fa por. Doncs el compromís del creient parteix de l'amor a Déu i als germans i no de l'amor a un mateix. Ens ajuda a sortir de nosaltres mateixos i ens mou a treballar per un món nou, el món que ens presenta Jesús. Un món d'amor, de justícia i de pau.

Quan pregam perquè desaparegui la fama del món, si no hi posam el nostre granet d'arena, és una pregària buida i màgica, doncs Déu ens ha creat a nosaltres perquè dominem el món (cf Ge 1, 28), dominar-lo per posar-lo en servei de tots, en bé de tots, però si aquest domini és sols pel meu benefici i fins i tot en contra dels demés, la meua vida desdiu el que demano en la pregària. I Jesús diu a aquest dimoni que ens posseeix: "Calla i surt d'aquest home" (Mc 1, 25). Aquesta alliberació ens sotragarà: "Llavors l'esperit maligne el sacsejà violentament, llançà un gran xiscler i en va sortir" (Mc 1,26), suposarà un canvi profund en la nostra vida. Viurem per Déu i pels germans.

Jesús que és el nostre alliberador ens convida a seure a Taula amb Ell per ser la nostra força en aquest camí de llibertat.

dimensió social de l'església (II)

Solidaritat en temps de crisi

Fel Enrich Calafat

Sempre que sentim xerrar de crisi ens ve al cap l'economia i política. La crisi és un canvi o alteració que patim, però sobretot les persones més febles, i més si xerrem d'una economia i polítiques que tenen com a déu als doblers i deixen a la persona a un nivell secundari.

Alguns diuen que ja començam a superar la crisi econòmica, però això no és cert, ja que han quedat moltes persones apartades d'una societat que ha de ser inclusiva.

La crisi ha commogut a moltes persones, les quals han reaccionat davant les injustícies socials, que moltes persones han patit i encara pateixen. Però una vegada que veiem

que la cosa s'estabilitza deixam de ser solidaris perquè no veiem la pobresa a la porta de la nostra casa, però sí que hi és, tan sols hem de furgar un poc el nostre entorn més proper.

Posem de nou en valor la solidaritat, no és una moda que va i torna segons les necessitats que vegem a primera ullada. Fem de la solidaritat un valor cristià per donar la mà al feble. Com a cristians hem de saber escoltar les veus apagades de les persones que pateixen i tornar-nos a commoure, per donar la nostra mà d'ajuda escoltant, acollint, compartint i acompanyant per tal de construir el Regne de Déu.

Fernando Martí Camps (II)
sacerdote, literato e historiador

El Paborde Sebastián Riera

Guillermo Pons Pons

La laboriosidad del Sr. Martí Camps revisando pacientemente los libros sacramentales de la antigua parroquia de Ciutadella, fue un trabajo gracias al cual conocemos interesantes datos sobre personas de las cuales apenas quedaba sólo constancia de su nombre y del cargo que habían desempeñado. Entre estos podemos mencionar a un paborde, cuya memoria hizo revivir a través de diversas notas documentales.

Este paborde, que fue también Vicario General es Sebastián Riera. Que ejerció esos cargos a finales del siglo XVII, teniendo además el título de capellán de honor del rey. Había nacido en Mallorca y se había formado en el Colegio de Ntra. Sra. de la Sapiencia de Palma, donde florecía el estudio sobre los escritos del Beato Ramón Llull. A él fue debido el valioso retablo barroco esculpido en piedra y destinado al convento de agustinos de Monte Toro. En él figura en

el centro el relieve de San Agustín a cuyo lado aparecen representados el beato Ramón y la religiosa posteriormente canonizada y monja agustina Catalina Thomás. En la parte superior se ve un medallón con el martirio de San Sebastián, cuyo nombre era el de bautismo del paborde. Este en su legado testamentario fundaba la institución de una fiesta anual en memoria de Llull el 25 de enero con canto de Completas, Misa mayor con música de órgano y panegírico.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 4ª Setmana

Dg.28, IV de Durant l'Any: Dt 18, 15-20 / Sal 94 / IC 7, 32-35 / Mc 1, 21-28.

DI. 29, Fèria: 2S 15, 13-14. 30; 16, 5-13a / Sal 3 / Mc 5, 1-20.

Dt. 30, Fèria: 2S 18, 9-10. 14b. 24-35a. 30 / 19, 3 / Sal 85 / Mc 5, 21-43.

Dc. 31, Sant Joan Bosco, prevere (MO): 2S 24, 2. 9-17 / Sal 131 / Mc 6, 1-6.

Dj. 1, Fèria: IR 2, 1-4. 10-12 / Sal 1 cr 29 / Mc 6, 7-13.

Dv. 2, La Presentació del Senyor (F): MI 3, 1-4 o bé: He 2, 14-18 / Sal 23 / Lc 2, 22-40.

Ds. 3, Sant Blai, bisbe (MLL): IR 3, 4-13 / Sal 118 / Mc 6, 30-34.

Dg. 4, V de Durant l'Any: Jb 7, 1-4. 6-7 / Sal 146 / IC 9, 16-19. 22-23 / Mc 1, 29-39.

Caritas ajuda en el subministrament

Les peticions a Caritas perquè es faci càrrec de les factures elèctriques descendeixen. De les 1.231 ajudes econòmiques puntuals que va concedir l'organització l'any passat només 192 eren per pagar rebuts endarrerits. Suposa el 16 per cent del pressupost en ajudes, mentre que fa dos anys la proporció era més gran, del 40 per cent.

A Caritas s'observa aquesta baixada de sol·licituds des de 2014 segons la responsable del programa d'inclusió social Mar Pons, que ho atribueix a una millor coordinació amb Serveis Socials per poder frenar els talls de llum. No vol dir que hagi baixat el nombre de famílies amb penúries econòmiques, puntualitzant. El pagament de subministraments segueix formant part de les ajudes a les que Caritas dedica més

recursos, com alimentació i salut. Les peticions per al pagament de l'electricitat a l'entitat es concentren en els dos punts amb més població. A Maó es van donar 120 ajudes (13.500 euros en total) i 72 a Ciutadella (7.300 euros).

A les oficines municipals de Serveis Socials també constaten una baixada d'aquestes sol·licituds, tot i que no es pot relacionar amb una menor necessitat. A Alaior dels 18 pagaments de factures relacionades amb habitatge els 3 eren factures de la llum i la resta, quotes de lloguer. La raó és que la quantitat a pagar en aquest cas és més gran i les famílies que demanen una ajuda no sol·liciten l'altra.

Cap família a l'illa s'ha quedat sense llum aquest 2017 per no poder fer front al pagament dels rebuts endarrerits.

agenda

Presentació d'un llibre sobre la Carta del Bisbe Sever

En un acte, que donarà inici als 1600 anys de la Carta del Bisbe Sever, organitzat per diferents entitats i l'Església de Menorca, es farà la presentació del llibre: "La Circular del bisbe Sever de Menorca sobre la conversió dels jueus". Dijous dia 1 a les 20 h, a l'Ateneu de Maó. Divendres dia 2 a les 20 h, al Cercle Artístic de Ciutadella.

XXV Aniversari Vida Creixent

El Moviment Vida Creixent, celebrarà el XXV aniversari de l'inici a Menorca, amb una missa d'acció de gràcies a la Catedral, presidida pel bisbe Francesc. En acabar la Missa tindran un dinar de germanor. Divendres dia 2 a les 11 h.

Sant Blai

-A les Carmelites de Ciutadella el bisbe Francesc presidirà una missa, durant la qual es beneiran aliments, en la festa de sant Blai. Dissabte dia 3 a les 8.30 h.

-A Sant Francesc de Maó, missa a les 19 h. i benedicció d'aliments i unció de les gargamelles.

Vida consagrada

Confer-Menorca, organitza una Jornada de Vida Consagrada, dirigirà una xerrada el carmelita P. David Jiménez. En l'Eucaristia donaran gràcies per la vocació. Dissabte al matí, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Inici Campanya Mans Unides

Mans Unides de Menorca, amb el lema: "COMPARTEIX EL QUE IMPORTA" iniciarà una nova campanya contra la fam en el món. Aquests són els actes programats:

* Dimecres dia 31 de gener, a l'Ateneu de Maó, a les 20 h, tindrà lloc la xerrada del Sr. Antonio López Martín, germà de la Salle, actualment resident a Valladolid, que ha treballat a Cuba, Nicaragua i Haití.

* Aquesta xerrada es repetirà el dijous 1 de Febrer, a la sagristia de la Catedral de Ciutadella, a les 20 h.

* L'assemblea general, tindrà lloc dissabte 3 de Febrer al Toro, a partir de les 10.30 h. En el transcurs de la mateixa es triarà el projecte a finançar al llarg d'enguany, per la delegació de Mans Unides Menorca.

Pregària contemplativa a Santa Clara

Les Monges de Santa Clara conviden a participar de la pregària mensual contemplativa, dissabte dia 3 a les 18 h, al Monestir de Santa Clara (Ciutadella).

Celebració Centenari de la Carta del Bisbe Sever

L'Església de Menorca convida a participar en una Eucaristia en la celebració dels 1600 anys de la Carta del bisbe Sever. Serà presidida pel bisbe Francesc. Diumenge dia 4 a les 12 h, a la Catedral de Menorca.

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

"Discernir per evangelitzar"

Tema 3: Conversió pastoral i missionera de les nostres parròquies (desembre)

Respostes al qüestionari (62 grups)

✓ Reflexió del grup

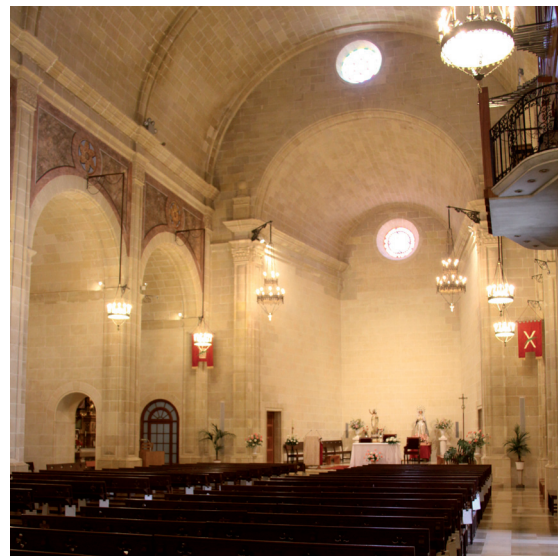
- **Manté la nostra parròquia el contacte amb la vida de la gent o està allunyada de la gent?**

La majoria de grups considera que la parròquia sí que està oberta a la gent, encara que molts d'ells no freqüentin l'església. Alguns afegeixen que les parròquies solen estar prop de la gent de dins, però no es preocupen prou pels de fora: els allunyats, els joves, els que pateixen... S'assenyala també la dificultat de contactar amb tots els que no vénen o els que apareixen només per a la celebració dominical i se'n van amb pressa.

- **De quina manera pot ser la parròquia avui lloc propici per a l'evangelització?**

El més important és estar molt a prop de la gent. L'ambient que ha de dominar a les nostres parròquies és d'amabilitat, alegria, desig d'atendre a qui s'acosta i proximitat. L'acollida ha de ser una actitud bàsica. Hem d'evitar tota actitud de baralla i recriminació. Tenir sempre obertes les portes dels nostres temples (fins i tot materialment) perquè acudeixi qui ho desitgi. Alhora, es veu la necessitat de no quedar-se tancat a les parets de la parròquia. Hem de sortir al carrer i cercar formes d'apropar-se a tots els que no vénen habitualment (organitzant activitats que els puguin interessar).

Mirant l'interior de la comunitat parroquial, es veu la necessitat de créixer en la comunió entre els membres de la parròquia i entre els diversos grups que formen part de la mateixa. Moltes reclamen als sacerdots major disponibilitat per atendre la gent. S'assenyala també la necessitat que els laics siguin veritables protagonistes de la vida parroquial.

✓ Propostes per a la vida diocesana

- **Quines són les mancances de les nostres parròquies?**

Les principals mancances de les nostres parròquies, per ordre de prioritats, són les següents:

-Buit generacional: els joves estan absents de les parròquies. Especialment falten famílies joves.

-Manca de fidels més actius, més compromesos i audaçs (alguns grups assenyalen especialment la manca de catequistes).

-Descens de la pràctica religiosa: són molts els que han abandonat l'Església.

-Manca de sacerdots i de vocacions.

-Manca d'un laicat format.

-Falla la comunicació entre nosaltres i en relació amb la gent.

-Litúrgies sense preparar bé i sense vida.

-Falten espais de trobada gratuïta i de comunicació.

-Manca major comunió entre les diverses parròquies (arxiprestat) i entre els grups.

-Falla la connexió amb la gent, el sortir a fora.

- **Com podem fer que les nostres parròquies siguin més evangelitzadores? Suggestiu elements, estructures o accions concretes que considereu que han de ser millorades, establertes o suprimides.**

Són nombrosos els suggeriments rebuts perquè les parròquies siguin més evangelitzadores. Les més repetides són les següents:

-Buscar les formes de apropar-se als allunyats, creant punts de trobada i organitzant activitats perquè participin.

-Aconseguir que les parròquies siguin llocs acollidors i transmetre-ho d'aquesta manera.

-Cuidar més la presència de les parròquies al barri (o població).

-Dedicar més temps a la pregària i a la cura de la vida espiritual, per aportar profunditat interior.

-Créixer en la comunió entre els fidels i en la connexió entre els grups parroquials; potenciar els consells parroquials.

-Millorar la catequesi, preparant-la millor i implicant els pares.

-Incrementar la corresponsabilitat dels laics a les parròquies, cuidant també la seva formació.

-Saber anar a l'essencial, prescindint de les coses que no siguin necessàries.